

Bejnar Marian

A n k i e t a

„Słownika Polski Walczącej na Kresach Wschodnich II Rzeczypospolitej”

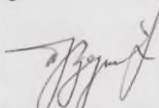
1. Bejnar Marian (Bejnar-Bejnarowicz)* syn Daniela i Kazimiery Piotrowicz.
Starzec, Konar
2. 15 stycznia 1925 Gasiuliszki gm. Smołwy, pow. Brasław, woj. Wilno.
3. Nie dotyczy.
4. Od września 1932 do czerwca 1938 uczęszczałem do Szkoły Powszechnej w Turmoncie, do klas od I do VI. Siódmą klasę ukończyłem w 1939 r. w Duksztach.
W latach 1936- 1938 należałem do „Zuchów” (młodszej formacji ZHP), pełniąc funkcję zastępowego.
5. Po ukończeniu szkoły pomagałem rodzicom w gospodarce rolnej w folwarku Żengiszki. 15 grudnia 1938 roku zmarł mój ojciec, a 24 lutego 1942 zmarła matka. Babcia Piotrowiczowa pomagała mi w prowadzeniu gospodarstwa rolnego i opiece nad młodszymi braćmi : dwunastoletnim Czesławem i sześciolatnim Henrykiem.
6. Nie prowadziłem.
7. Służbę w Armii Krajowej rozpocząłem w 1943 roku. Przysięgę złożyłem 25 marca 1943 roku, którą odebrał por. Waclaw Sidorkiewicz *Bem*. Po przeszkoleniu strzeleckim, które prowadził kapral Zubrycki, (imienia i pseudonimu nie pamiętam) zostałem przydzielony do 6 Patrolu Minerskiego w 24 OD, obwód Brasław Dowódcą 24 OD był Waclaw Sidorkiewicz *Kruk, Luna, Bem*, a jego zastępcą ppor. Henryk Natałko *Kołosowski*. Dowódcą Patrolu Minerskiego był Paweł Bogdanowicz *Maczuga*. W lipcu i sierpniu 1943 przeszedłem przeszkolenie minerskie, które prowadził *Maczuga*. Jesienią 1943 *Maczuga* został odkomenderowany do Wilna do Szkoły Młodszych Dowódców Piechoty, a dowództwo Patrolu przejął jego starszy brat Witold Bogdanowicz *Burza*. Od marca do czerwca 1944 roku byłem uczestnikiem Kursu Podoficerskiego. Instruktorem był ppor. Czesław Natałko *Murat*, a uczestnikami: Daniel Bogdanowicz *Danek*, Henryk Kluf *Muszkietier*, Jerzy Lachman *Atos*, Adolf Sidorkiewicz *Żółw* i Czesław Wieliczko *Scyzoryk*. 6 lipca 1944 roku zostałem wcielony, wraz z innymi żołnierzami 24 OD do 24 Brygady „Dryświaty” dowodzonej przez por. Kazimierza Krauze - *Wawrzecki*. Zostałem przydzielony do 1 drużyny w II kompanii. Dowódcą kompanii został por. „*Bem*”, a dowódcą drużyny kapr. „*Strzebie*” - Walerian Jackiewicz. 15 lipca 1944 Brygada została rozbrojona i osadzona w sowieckim obozie internowanych we wsi Kupczele gm. Opsa, pow. Brasław. Brałem udział w następujących akcjach : 24.VI. 1943 r. nieudana akcja wykolejenia pociągu na odcinku toru w pobliżu majątku Użwertynie przy użyciu klinów dębowych, potyczka z patrolem niemieckim w której dwóch Niemców zostało rannych. Skład patrolu: dowódca *Maczuga* + *Burza, Sikora, Starzec*. 11/ 12 .VII. 1944 r. Kompania *Bema* , w celu dotarcia do 24 Brygady która znajdowała się już na terenie zajęтым przez armię sowiecką, przebiła się przez front niemiecki pod wsią Czeberaki, pomagając w ten sposób armii radzieckiej w przełamaniu frontu niemieckiego na tym odcinku. Żołnierze radzieccy wraz z dowódcą w stopniu pułkownika przyjęli nas serdecznie, wiwatując na naszą cześć i dziękując za pomoc

w przełamaniu frontu. Po tej akcji oficjalnie, bez ukrywania się, maszerowaliśmy do połączenia z brygadą, którą ku naszemu wówczas zdziwieniu, ukrywała się w lasach pod wsią Nowiny.

8. 14 sierpnia 1944 uciekłem z obozu sowieckiego. Około dwóch miesięcy ukrywałem się, a po uzyskaniu dokumentów z młodszym rocznikiem udało mi się zatrudnić na kolei w Nowo-Święcianach, gdzie pracowałem w charakterze zwrotniczego do marca 1945 roku. W marcu 45 zostałem przeniesiony do brygad konduktorskich w Wilnie. W tym czasie nawiązałem kontakt z akowcami zatrudnionymi w Komisji Ewakuacyjnej w Staro-Święcianach kpt. Witoldem Majewskim i Kazimierzem Bujanowskim, noszącym w tym czasie nazwisko Karpowicz. Wielu naszych chłopców żyło w ukryciu z powodu braku dokumentów reklamujących przed mobilizacją do armii sowieckiej. Ja dostarczałem Kazimierzowi „Karpowiczowi” personalia tych osób, a po pewnym czasie odbierałem od niego kompletne dokumenty ewakuacyjne i przekazywałem je komórkom w Turmoncie i Duksztach, które dokumenty te dostarczały zainteresowanym. Do Polski wyjechałem w sierpniu 1945 roku
9. Poważnych represji nie miałem, a kłopoty w pracy z tytułu przynależności akowskiej nie wymieniam.
- 10 Nie dotyczy.
- 11 W latach 1945- 1946 pracowałem w Państwowym Przedsiębiorstwie Traktorów i Maszyn Rolniczych, a potem do roku 1985 w różnych jednostkach Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”. W czasie pracy ukończyłem średnią szkołę ekonomiczną oraz uzyskałem tytuł dyplomowanego biegłego księgowego. 1 stycznia 1949 roku zawarłem związek małżeński z Amelią Ostaniewicz, siostrą Józefa Ostaniewicza *Nowy*, z którym służyłem w jednej drużynie. Mam czworo dzieci : dwóch synów i dwie córki, oraz pięcioro wnuków i dwie wnuczki. Od 1985 roku jestem na emeryturze.
- 12 Posiadam następujące odznaczenia: Krzyż kawalerski OOP – 27.VI.1984 ; Złoty Krzyż Zasługi – 21.VI.1978 ; Krzyż Partyzancki - 29.IX.1982 ; Srebrny Krzyż Zasługi – 24.VI.1972 ; Krzyż Armii Krajowej – 15.X.1970 ; Medal Wojska dwukrotnie – 15.VIII.1948 ; Medal Rodła – 12.IV.1989 ; Medal za Długoletnie Pożycie Małżeńskie – 18.II.1999 ; Odznaka Weterana Walk o Niepodległość ; Odznaka „Akcja Burza”; Patent Weterana.
- 13 Obecnie pracuję społecznie w Światowym Związku Żołnierzy Armii Krajowej pełniąc następujące funkcje: skarbnik zarządu Środowiska Wileńsko – Nowogródzkiego w Olsztynie od 1992 roku ; członek Okręgowej Komisji Rewizyjnej Okręgu Wileńskiego w Warszawie od 28.IX.1993r, a od 27.II.1997r przewodniczący tejże OKR ; przewodniczący OKR Okręgu Warmińsko – Mazurskiego w Olsztynie od 08.VI.2000 roku.
- 14 Ostatni Raport – Kazimierza Krauze ; W Sztafecie Pokoleń – praca zbiorowa Koła ŚZZAK w Kętrzynie ; Łączniczki - wydawnictwo TMW i ZW Oddział w Bydgoszczy.

* Drugi człon nazwiska „Bejnarowicz” straciliśmy w 1940 roku ze strachu przed Sybirem.

Marian Bejnar

30.VII.2002 r.